

забогатял, но който и да го питал за нещо, той все отговарял: "Това е на жена ми."

Веднъж ромът, заедно със свои приятели, тръгнал на пазар. Пътят им минавал край неговата нива. Един от спътниците го попитал:

- Чия е тази нива?

- Моя е - отговорил ромът.

- Тутакси нивата пламнала. Уплашен, ромът влезнал между пламъците и се обърнал към Господ:

- Господи, тази нива половината е моя, а другата половина - на жена ми.

В миг пожарът стихнал.

Оттогава - до сега, никога ромът не е казал, че нещо е негово.

Който е умен, пари не му трябва

Имало едно време един беден ром. Той си имал многобройна челяд. От сутрин до вечер горял въглища, но все не можел да свърже двата края. Един ден седнал и се замислил: "Защо аз толкова много работя и все нещо не ми достига". Мислил, мислил и накрая решил. На сутринта станал и казал на жена си:

- Ромние, виждаш, че се трудим денонощно и все сме си гладни и боси. Дълго време мислих и реших да тръгна на гурбет, белким се оправим и заживеем и ние както останалите хора.

Ромката, като чула тези думи, се разплакала и рекла на мъжа си:

- Рома, ти добре си решил, ама аз какво да правя с тези деца докато теб те няма!?

- Ще се справиш някак си. Ти само имај търпение и всичко ще си дойде на мястото.

Пригответила ромката ядене за из път, сбозували се и ромът потеглил. Дълго време работел по чуждите земи и накрая решил да се върне в родното си място. За цялото това време нашият ром спечелил три жълти-